

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 4. Hoe Godt sich gekeert heeft tot Agnes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

de Waerachtighen wegh. Die desen wegh niet en gaen, die dolen. In desen gront is eyghentlijck Godt.

Hier van en kan ick niet meer segghen: geve my in alles onder, ende en soecke niet anders, dan eenvoudelijck onghe-sien, onbekent, ongheacht, ende aen Godt alleen bekent te wesen. Ick betrouwe in Godt, die my door sijn goetheyt in gheen dolinghe sal laeten vallen.

Ick bekenne, dat het noodigh is, een nauw toetsicht op vrouwen te hebben: Want den vyant seer listigh is. Maer ick oordeele, dat soo lanck als iemant sich inde voorschreven plaetse van vernietinghe, in't diepste der helle stelt, hoe langher hoe dieper, niet te vreesen heeft van grooten val. Maer als wy door de kranckheyt van onse bedorven natuere ons af keeren van onse vernederinghe, alsdan sijn wy in perijckel van vallen.

Daerom is't dat wy alle daeghen onses levens in groote vreesse staen, ende moeten inde liefde Godts onses Bruydegoms voorderen: Ende dat door de voorspraecke van onser aller Moeder, Moeder der genaede: op dat wy door haer tusschenspreken staende blijven: Ende voortgaende in onse vernietinghe, in dien ongrondeerlijcken afgront van onsen Niet, moghen kennen ende sien, dat wy van ons selven niet zijn, ende alle eere Godt alleen toekomt.

§. 4. Hoe Godt sich ghekeert heeft tot Agnes.

Godt en heeft niet ontbroken sijn weder-liefde te bethoonen aen soo Godt-minnende ziele: want hy teer dickwils, ja gheduerighlijck, behalven 't by-blijvende licht, van 't welck nu ghesproken is, met onuytsprekelijcke merckteekenen van sijn teghenwoordigheyt ende liefde in haer herte sijn woon-plaetse nam, als in sijn eyghen besittinghe ghelijck-men ee-

nighsints nyt het voorgaende verhael bemercken kan ende noch klaerder sal mercken.

Sy hoorde menighvuldighlijck sijn goddelijcke inspraecken; sy kreegh kennisse van heymelijcke ende verholen saecken; sy wiert van toekomende uytval- len ghewaerschouwt; haer ziele was ghestaedighlijck vervult van den voorsmaeck der hemelsche wellu- sten.

Dese dinghen gaf sy aen den Biecht-vader te ken- nen soo veel als sy konde, om hem ghehoorsaem te zijn; maer en vont gheen woorden, ja gheen ghelijc- kenissen in al wat de werelt besit, om eenighsints dese goddelijcke minne-treken te beschrijven. *Och hier van is veel te seggen, schrijft sy: VVondere over wondere dingen die aen desen vvorm der aerde gheschiet zijn, ende ick d'onvveerdighste ghesmaeckt hebbe.*

Soodanighe jonsten zijn haer daeghelijckx vele jae- ren gheschiet, die niet alleenlijck haer ziele vervulden van een hemelschen troost, maer oock tot het lichaem verspreyt wierden, soo dat alle haer litmaeten hier van mede deelden ende haer lichaem door dese hemelsche treckinghen menighmael boven d'aerde opgheheven wiert. Sy wiert soo krachtighlijck van Godt tot sijn liefde inghenomen dat sy somwijlen door den over- vloet van desen treck in perijckel van sterven geweest is, ende achterdencken hadde dat sy van gheene an- dere sieckte, als van dit soet ghewelt soude sterven.

De gratien noemt sy, *een overvloedigheyt, een zee der Godtheyt, en ombelsinge; een geestelijcke dronckenschap:* Sy en kan gheen woorden vinden om dese dinghen te bedieden.

Haere vereeninghen duerden heele daeghen ende nach-

nachten, die alsdan schier eenen ooghenblick schein
nen te wesen: *VWant in dese gesteltenisse oock vele jaeren,
eenen ooghenblick schijnen te zijn, soo sy seght. Wat is't
wonder dat foodaenighe ziele dickwils uyt riep: Wie
sal my verlossen van den kercker des lichaems?*

Door de menighvuldigheydt ende verheventheydt
van dese onverdiende gemeynschap met Godt, wiert
haer ootmoedigh herte, ter oorfaecke van haer groo-
te onweerdigheydt, somwijlen gedreven, om aen dier-
gelijcke jonsten te wederstaen, ende de selve met alle
haer vermoghen te beletten: *maer Godt was Meester,*
seght sy, ende desen wederstandt sonder baet. Ja sy
wierdt alsdan van Godt berispt, ende onderwesen, dat
haer toe-stont dese Goddelijcke miltheydt gewilligh-
lijck t'ontfanghen, ende oock in dese gevallen met de
H. Maeghet moest segghen, *Siet de dienst-maeght des
Heere, my geschiede naer u vvoordt.*

'T is onnoodigh de Goddelijcke jonsten die sy geno-
ten heeft hier in't besonder aen te wijsen: *VWant heel
desen Boeck daer van vervult is.*

*S. 7. Dickwils sieck zijnde vande overgrootte jonsten die sy
van Godt ontfongh, wordt versterckt, om sonder krenc-
kinghe der ghesontheit, noch grootere jonsten
t'ontfanghen.*

SY lagh seer dickwils heele daghen te bedde, van
geen andere sieckte bevanghen zijnde, als van on-
macht, die haer lichaem behiel door de innighe ghe-
meynschap met haeren Beminden: want de krachten
haers lichaems onbestandigh waeren, om soo seldsae-
me mede-deelinghen der Godtheydt te verdraeghen.
Het heeft. dan Godt ghelieft dese swaerheydt des lic-
haems.